

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5PP/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011547
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujeřík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125011547.2

Uznesenie

5 5PP/28/2025

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fujeříkom na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.02.2026, o návrhu odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XX, okr. F., toho času ÚVTOS Prešov, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

6 5PP/28/2025

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona žiadosť ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XX, okr. F., toho času ÚVTOS Prešov o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 1T/93/2025 zo dňa 31.7.2025, právoplatným dňa 1.8.2025 z a m i e t a .

odôvodnenie:

4 5PP/28/2025

Dňa 20.10.2025 bol tunajšiemu súdu doručený návrh ods. A. B. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený odôvodnil tým, že dňa 15.10.2025 mu uplynula polovica vykonaného trestu. Skutok veľmi ľutuje a sľubuje, že v budúcnosti povedie riadny život. Chce sa starať o svoju manželku a deti, chce byť pre nich oporou života a vynahradiť im všetok stratený čas, kým bol vo výkone trestu. Po prepustení z výkonu trestu má záujem sa zamestnať, aby bol po finančnej stránke nápomocný svojej rodine.

Na prejednanie tohto návrhu súd v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku nariadil na deň 26.02.2026 verejné zasadnutie, na ktorom v rámci dokazovania vykonal výsluch odsúdeného a oboznámil obsah listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Odsúdený A. B. na verejnom zasadnutí využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Z lustrácie trestných stíhaní Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči odsúdenému sa v súčasnej dobe nevedie žiadne trestné stíhanie alebo konanie.

Z odpisu Registra trestov SR generovanému elektronicky ku dňu 27.01.2026 vyplýva, že odsúdený A. B. bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný, z toho štyri odsúdenia sú cudzozemské, pričom posledné z nich

predstavuje odsúdenie Okresným súdom Trebišov v konaní pod sp. zn. 1T/93/2025, z ktorého uložený trest odňatia slobody v súčasnej dobe odsúdený vykonáva. S výnimkou tohto posledného odsúdenia nebol A. B. v jeho predchádzajúcich odsúdeniach uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z hodnotenia odsúdeného vypracovaného riaditeľom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 24.10.2025 vyplýva, že odsúdený A. B. je rozvedený otec štyroch detí a je slovenskej národnosti. Odsúdený bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Odsúdený bol do výkonu väzby dodaný dňa 17.04.2025 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice. Jeho správanie a vystupovanie v tamom ústave bolo na požadovanej úrovni. Svoje povinnosti plnil, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval, negatívne sa neprejavoval. Voľný čas trávil sledovaním televízneho vysielania, počúvaním ústavného rozhlasu a čítaním dostupnej literatúry. Kontakt udržiaval s blízkou rodinou prostredníctvom všetkých dostupných foriem. Pracovne zaradený počas výkonu väzby nebol, avšak vykonával brigádne činnosti v kuchynsko-jedáľenskom bloku. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 25.08.2025 bola odsúdenému umiestňovacou komisiou stanovená diferenciacná skupina „A“. Následne dňa 09.09.2025 z dôvodu ďalších trestných konaní, v ktorých odsúdený vystupuje ako obvinený a podozrivý, na základe návrhu vedúceho otvoreného oddelenia a stanoviska členov komisie, riaditeľ ústavu rozhodol o umiestnení odsúdeného na výkon trestu do uzavretého typu ústavu. Dňa 10.09.2025 bol odsúdený premiestnený na výkon trestu odňatia slobody do oddelenia výkonu trestu v G. Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Po pobyte v nástupnom oddiele bola odsúdenému stanovená diferenciacná skupina „B“. Adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu v „B“ diferenciacnej skupine prebehla bez viditeľných nedostatkov. Správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. V osobných veciach a na izbe udržiava požadovaný poriadok, o osobnú hygienu dbá. K príslušníkom, zamestnancom a odsúdeným sa správa slušne a nekonfliktne. Odsúdený je aktuálne pracovne nezaradený z dôvodu nedostatku pracovných miest. Odsúdený sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného formou čistiacich prác. Vo voľnom čase sa venuje sledovaniu televízie, počúvaniu ústavného rádia, číta dostupnú literatúru, prejavuje účasť na prednáškach a iných skupinových aktivitách. Sociálny kontakt udržiava s bývalou manželkou a deťmi formou telefonovania a videohovorov. Celkovo počas doterajšieho výkonu trestu disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je nízke. Jeho postoj voči spáchanej trestnej činnosti je kritický. Odsúdený podľa tohto hodnotenia preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Lehota na podmiennečné prepustenie je aktuálne u odsúdeného dodržaná. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správania a nízkemu riziku recidívy riaditeľ ústavu podmiennečné prepustenie odsúdeného odporučil s určením primeranej skúšobnej doby. Vzhľadom na identifikáciu rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, v prípade podmiennečného prepustenia zároveň odporučil uloženie primeraných obmedzení a povinností spočívajúcich v povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie a povinnosti spočívajúcej v príkaze sa osobne alebo verejne ospravedlniť poškodenému. Zároveň oznámil, že sa v zmysle § 415 ods. 3 Trestného poriadku pripája k žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí k tomuto dôkazu uviedol, že toho hodnotenie odsúdeného A. B. je aktuálne aj ku dňu konania verejného zasadnutia.

Zo skráteného výpisu karty klienta – odsúdeného A. B. vyplýva, že tento odsúdený vykonával väzbu od 17.04.2025 do 01.08.2025, kedy dňa 01.08.2025 nastúpil na výkon trestu v trvaní 12 mesiacov uloženého mu Okresným súdom Trebišov v konaní pod sp. zn. 1T/93/2025, kedy predpokladaný koniec trestu po započítaní doby väzby je dňa 15.04.2026. Dátum možnosti podmiennečného prepustenia po uplynutí polovice trestu uplynul dňa 15.10.2025.

Súd pripojil a na verejnom zasadnutí oboznámil podstatný obsah spisu vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 1T/93/2025, z ktorého vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 31.07.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2025, súd uznal obvinených H. I. a A. B. za vinných zo spáchania skutku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva. Obvinenému A. B. za jeho spáchanie uložil úhrnný trest odňatia

slobody v trvaní 12 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň rozhodol o zhabaní vecí a o povinnosti obvinených nahradiť spôsobenú škodu. Uznesením zo dňa 01.08.2025 vydaným vyšším súdnym úradníkom v tejto trestnej veci, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2025, súd započítal do trestu odňatia slobody uloženého vyššie uvedeným trestným rozkazom dobu väzby odsúdeného od 15.04.2025 do 01.08.2025. Dňa 01.08.2025 bol súdom výkon tohto trestu odňatia slobody nariadený a odsúdený ho aj dňa 01.08.2025 nastúpil.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 3 Trestného poriadku, ak podmiennečné prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmiennečne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenéj na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Súd predovšetkým preskúmal splnenie formálnych podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený tieto podmienky spĺňa, nakoľko polovica vykonaného trestu odňatia slobody po započítaní doby strávenej vo väzbe uplynula dňa 15.10.2025 (šesť mesiacov od 15.04.2025). Uvedené súdu vyplynulo nielen z hlásenia zmien ÚVTOS Prešov ale korešponduje aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov.

Zákonným predpokladom podmiennečného prepustenia odsúdeného, okrem splnenia formálnych kritérií, ktorým je uplynutie požadovanej dĺžky výkonu trestu v závislosti od závažnosti trestného činu, je posúdenie, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Splnenie tejto materiálnej podmienky sa tiež (okrem iných) viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a

jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Okrem toho je potrebné posudzovať aj osobu odsúdeného, jeho osobnostné predpoklady, rodinné zázemie a podobne. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že správanie odsúdeného bolo počas výkonu trestu bezproblémové a odsúdený tak v priebehu výkonu trestu preukázal polepšenie.

Pokiaľ sa jedná o posúdenie druhej materiálnej podmienky spočívajúcej v predpoklade vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení, judikatúra týkajúca sa hodnotenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bola naposledy zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022. „Ústavný súd nespochybňuje, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmiennečný trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmiennečného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedenie riadny život“.

Podľa nej zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013). Zmyslom podmiennečného prepustenia teda nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu – nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmiennečného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, čo ale v tomto prípade splnené nie je. Kritériom, ktoré súd posudzoval, je opätovná recidíva odsúdeného daná jeho trestnou minulosťou, ktorá je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Aj keď predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca, je ale potrebné zdôrazniť, že A. B. bol celkovo 10 krát súdne trestaný a je teda zrejmé, že dodržiavanie noriem spoločnosti nebolo v minulosti jeho prioritou a to aj napriek tomu, že mal rodinu, na ktorú teraz poukazuje v snahe zlepšiť svoje postavenie v tomto konaní. Odsúdený mal dostatok času a priestoru už pri prvom odsúdení v roku 2008 ako aj pri ďalšom priebehu svojho života preukázať, že chce žiť slušným životom a starať sa o svoju rodinu a naplňovať tak svoje úlohu občana a otca rodiny tak, ako to v súčasnosti prezentuje. To ale v minulosti nevyužil a nie je podľa presvedčenia súdu predpoklad, že sa tak stane aj v budúcnosti. Preto hoci trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmiennečný trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmiennečného prepustenia, recidíva odsúdeného dáva súdu pri komplexnom hodnotení odsúdeného možnosť urobiť záver odlišný od záveru riaditeľa ústavu uvedeného v jeho hodnotení o nízkom riziku recidívy a priaznivej resocializačnej prognóze, pretože na tento záver nie je vzhľadom na osobu odsúdeného žiaden dôvod. Na odsúdenia v cudzine sa pritom v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona prihliada ako na odsúdenia súdmi v Slovenskej republike a ani prípadné zahľadania odsúdení neznamenajú, že odsúdený A. B. sa týchto trestných činov nedopustil a viedol riadny život. V jeho živote súd nezisťuje žiadne okolnosti, ktoré by mali riziko trestnej činnosti v budúcnosti znížiť na úroveň prijateľnú pre súd. Je potrebné si uvedomiť, že odsúdený každým spáchaným trestným činom nielen

porušil záujem štátu na zachovaní určitých hodnôt, ktoré považuje za dôležité a ako také ich chráni Trestným zákonom, ale aj zasiahol do práv konkrétnych poškodených.

Preto súd návrh odsúdeného zamietol a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

4

5PP/28/2025

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.